

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4093/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јовановић, адвокат из ..., против тужене ПУ „Чукарица“ из Београда и Града Београда, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 212/23 од 10.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 212/23 од 10.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 212/23 од 10.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4695/2021 од 20.10.2022. године, ставовима првим и другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно исплате на име накнаде трошкова за исхрану у току рада укупан износ од 219.597,00 динара и на име накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора укупан износ од 227.888,00, динара, све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе означено и опредељено овим ставовима изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужилца је ослобођена обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 212/23 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиље захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП. Нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим у одлукама по истом чињеничном и правном основу да се запосленима у предшколским и другим установама чији је оснивач Република Србија, аутномна покрајина или јединица локалне самоуправе плата, накнаде и друга примања уређују у складу са одредбама Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 34/01 ... 21/16 и др). Наиме одлука је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда 05.07.2022. године, а код утврђења да је право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада или регрес за коришћење годишњег одмора прописаних чланом 118. Закона о раду реализовано као саставни део коефицијента радног места сваког запосленог у ком случају се не обрачунава нити исплаћује као посебна накнада, а оваквим законодавним решењем ни на који начин се не умањује право запосленог на основну зараду у висини минималне зараде гарантоване чланом 111. Закона о раду. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке, донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, које би оправдале потребу одлучивања ради уједначавања судске праксе, а одлуке на које се ревидент позива, не представљају одлуке донете у истој правној ствари и са истим чињеничним стањем те нису доказ о неуједначеној судској пракси. Због тога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за топли оброк и регрес поднета је 30.03.2023. године. Вредност предмета спора је 447.485,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора добијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па из наведеног разлога ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић